

frit; jeg har ikke ment at gavne eller, tjene Sagen ved at rejse Sensation om den men det er et Spørgsmaal, som jeg mener, man kan og bør diskutere, og man kan ikke sige, at det ene Standpunkt er mere meningsløst end det andet. Jeg er ikke nogen Aarsunget; jeg er vel nok, hvad jeg vil kalde en moden Kvinde, som har staaet overfor mange Forhold af den Art, ogsaa i det praktiske Liv; jeg har staaet overfor den Slags Tilfælde foran Rettens Skranke, og jeg ved, hvad det er, jeg indlader mig paa, jeg ved, hvad det er, jeg gaar i Brechen for. Og det er ikke nogen halsløs Gerning, jeg forsvarer, men det er det samme, som 6 modne juridiske Mænd er gaaet i Brechen for i Straffelovskommissionen; altsaa er det ikke saa forførdeligt et Standpunkt, jeg her indtager. Man kan kalde mig en naiv Sjæl, og man kan kalde mig en Erasmus Montanus, eller vel rettere Erasma Montana, som man har Lyst til; jeg vil alligevel hævde, at det er og bliver et Spørgsmaal, som man kan og bør diskutere, og at den ene ikke har Lov at sige om den anden, at hans Standpunkt er meningsløst.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Blang har Ordet for en kort Bemærkning.

Blang: Jeg havde ikke tænkt, at jeg vilde tage Ordet mere under Forhandlingerne vedrørende denne Sag, men efter at have hørt de ærede Medlemmer Hr. Fraenkel og Fru Mathilde Hauschultz tale, kan jeg ikke tie. Der er ingen, der stærkere end jeg har set den Forbandelse, der tit og mange Gange hviler over stakkels uægte Børns Liv her paa Jorden, men jeg vil spørge de ærede Medlemmer: hvorfor paakalder man ikke navnlig de unges Ansvarsfølelse overfor den kommende Slægt? De ærede Medlemmer burde hellere vende sig imod den i Slægten fuldstændig overhaandtagende Utugt og Tøjlesløshed, den ansvarsløse Tilfredsstillelse af sine Lyster; men man nævner slet ikke det Punkt, der er Kardinalpunktet, men kæmper her som Løver for at opnaa Ret til at foretage en Handling, som ikke kan karakteriseres paa anden Maade end som Fostermord. Jeg kan ikke indrømme det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz, at en Kvinde har fri Raadighed over sit Legeme og over sit Foster uden noget som helst Ansvar overfor den kommende Slægt. Og overfor det ærede Medlem Hr. Fraenkel maa jeg sige, at hans Standpunkt, at Fostermord skulde være tilladeligt af økonomiske Grunde, er noget af det mest forbavsende, jeg har hørt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen har Ordet for et kort Bemærkning.

Svend Nielsen: Der er, saa vidt jeg kan skønne, ikke her fra denne Plads leveret noget virkeligt begrundet Forsvar for at gøre Fosterdrab tilladeligt. De Grunde, som det ærede Medlem Hr. Fraenkel anførte, kan jeg aldeles ikke anerkende. Forholdet er dog saaledes, at der ligger i Tusinder, ja, Millioner Kvadratmil frugtbar Jord rundt om paa Jordkloden, som kun venter paa, at der skal komme menneskelig Kraft og tage fat. Der er Næring i Massevis til mange flere Mennesker paa Jorden, end der i Øjeblikket findes. Dette kan altsaa ikke være nogen Grund til at gøre Fosterdrab tilladeligt. Og der er heller ikke i nogen anden Henseende fra andre Medlemmer leveret noget begrundet Forsvar derfor. Det er ogsaa rimeligt, at det ikke er sket, for der kan ikke gives nogen virkelig saglig Begrundelse derfor. Jeg synes, at der ikke kan være nogen som helst Fornuft i, at Samfundet holder sin beskyttende Haand over den Slags Kvinder, som gør sig skyldige i Fosterdrab, Kvinder, der bærer sig saaledes ad — ja, jeg indrømmer, at moderne Kvinder er de maaske, men alligevel er de degenererede Goldmadammer, fordi de ganske unddrager sig at gaa ind under de Vilkaar, som Alverdens Ophav nu en Gang i sin uransagelige Visdom har tildelt Kvinderne. En saadan Kvinde, som gør Oprør imod denne Bestemmelse og dræber sit Foster, er efter min Opfattelse en Forbryder og vil af ethvert sundt Samfund blive behandlet og dømt som Forbryder; det vilde være en Skamplet for Nationen, om det ikke var saaledes, og jeg vil bede Udvalget holde fast paa, at saaledes bør det være.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Fraenkel har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Jeg maa gøre det ærede Medlem Hr. Axel Møller opmærksom paa, at han kan ikke have hørt rigtigt efter, medens jeg talte, for ellers var det ikke muligt for ham at tage fejl af, at med Hensyn til Malthus erklærede jeg mig netop enig med den højtærede Justitsminister. Jeg kom til mit Synspunkt gennem ganske andre økonomiske Betragtninger end Malthus, og naar det ærede Medlem med saa stor Forbavselse spørger, hvad i Alverden økonomiske Forhold skulde have med det at gøre, saa kan jeg ikke sige andet end, at